

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Wojewody Lubuskiego

NK-I.4131.58.2022.ASzc

z dnia 24 maja 2022 r.

Burmistrz Miasta Żagań

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583 i 1005)

stwierdzam nieważność

zarządzenia Nr 14/2022 Burmistrza Miasta Żagań z dnia 28 stycznia 2022 r. w sprawie planu dofinansowania form doskonalenia zawodowego nauczycieli na 2022 rok.

Uzasadnienie

W dniu 28 stycznia 2022 r. Burmistrz Miasta Żagań wydał zarządzenie w sprawie planu dofinansowania form doskonalenia zawodowego nauczycieli na 2022 rok (dalej zarządzenie).

W podstawie prawnej zarządzenia wskazano przepisy art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 ze zm.), art. 70a ust. 1 w związku z art. 91d pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Kana Nauczyciela (Dz. U. z 2021 r. poz. 1762) oraz § 6 rozporządzenia MEN z dnia 23 sierpnia 2019 r. w sprawie dofinansowania doskonalenia zawodowego nauczycieli, szczegółowych celów szkolenia branżowego oraz trybu i warunków kierowania nauczycieli na szkolenia branżowe (Dz. U. z 2019 r. poz 1653).

Zarządzenie zostało doręczone organowi nadzoru w dniu 28 kwietnia 2022 r.

W toku badania legalności przedmiotowego zarządzenia organ nadzoru stwierdza, iż akt ten istotnie narusza prawo, tj. § 6 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 sierpnia 2019 r. w sprawie dofinansowania doskonalenia zawodowego nauczycieli, szczegółowych celów szkolenia branżowego oraz trybu i warunków kierowania nauczycieli na szkolenia branżowe (Dz. U. z 2019 r. Poz. 1653, dalej rozporządzenie) - poprzez nieustalenie maksymalnej kwoty dofinansowania opłat pobieranych przez podmioty, o których mowa w art. 70a ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy oraz specjalności kształcenia, na które dofinansowanie jest przyznawane.

Tytułem wstępu należy wskazać, że podstawa prawna zarządzenia nie koresponduje z materiają regulowaną tym aktem. Jak wynika z tytułu oraz § 1 zarządzenia - zostało ono wydane w celu ustalenia planu dofinansowania form doskonalenia zawodowego nauczycieli na 2022 rok, tym niemniej w podstawie prawnej nie wskazano § 5 rozporządzenia. W ocenie organu nadzoru naruszenie to nie ma charakteru kwalifikowanego, jednak należy uwzględnić powyższą uwagę przy wydawaniu tego typu zarządzeń w przyszłości.

Odnosząc się natomiast do stwierdzonych istotnych naruszeń prawa należy zauważyć, że celem wydania zarządzenia, oprócz wspomnianego powyżej ustalenia planu dofinansowania form doskonalenia zawodowego nauczycieli na 2022 rok, jest również realizacja delegacji zawartej w § 6 rozporządzenia, tj.: ustalenie maksymalnej kwoty dofinansowania opłat pobieranych przez podmioty, o których mowa w art. 70a ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy oraz form i specjalności kształcenia, na które dofinansowanie jest przyznawane.

Należy wskazać, że w zarządzeniu nie została ustalona maksymalna kwota dofinansowania opłat pobieranych przez podmioty, o których mowa w art. 70a ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy. W § 5 zarządzenia wskazano co prawda, że wysokość dofinansowania do opłat i kosztów w roku 2022 może wynieść: 1) do 100% łącznych kosztów ponoszonych przez nauczyciela w danym roku na doskonalenie o którym mowa w § 2 pkt 1; 2) do 70% łącznych kosztów ponoszonych przez nauczyciela w danym roku na doskonalenie o którym mowa w § 2 pkt 2, nie sposób jednak uznać ww. regulacji za prawidłową realizację delegacji zawartej w § 6 pkt 1 rozporządzenia.

Organ nadzoru zwraca uwagę, że w rozporządzeniu jest mowa o maksymalnej kwocie dofinansowania, a nie maksymalnej wysokości dofinansowania. Oznacza to, że powinna ona zostać wyrażona kwotowo (tj. w złotych), a nie procentowo (przy procentowym określeniu wysokości dofinansowania, jego wysokość będzie zmienna - w zależności od wysokości opłat pobieranych przez podmioty, o których mowa w art. 70a ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy - natomiast maksymalna kwota dofinansowania może być tylko jedna i taka sama dla wszystkich nauczycieli korzystających z dofinansowania). Organ nadzoru wskazuje, że możliwe jest wyrażenie tej kwoty procentowo wówczas, gdy jednocześnie zostanie określona kwotowo jej maksymalna wysokość (np. maksymalna kwota dofinansowania wynosi ...% opłat pobieranych przez podmioty, o których mowa w art. 70a ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy, jednak nie więcej niż ...zł).

Ponadto w § 6 rozporządzenia jest mowa o ustaleniu maksymalnej kwoty dofinansowania opłat pobieranych przez podmioty, o których mowa w art. 70a ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy, a nie - jak wskazano w § 5 zarządzenia - łącznych kosztów ponoszonych przez nauczyciela w danym roku na doskonalenie, o którym mowa w § 2 pkt 1 i pkt 2.

Organ nadzoru wskazuje również, że w zarządzeniu w ogóle nie zostały ustalone specjalności kształcenia, na które dofinansowanie jest przyznawane - pomimo corocznego obowiązku w tym zakresie. Ponieważ specjalności nie zostały wskazane, brak jest możliwości przyznania dofinansowania na doskonalenie zawodowe nauczycieli, a zatem zarządzenia w istocie nie można wykonać (w danym roku dofinansowaniem mogą być bowiem objęte tylko te specjalności, które zostały ustalone przez organ prowadzący). Co istotne, Burmistrz - jako organ odpowiedzialny za określenie tych specjalności - nie może tego obowiązku przekazać na inne podmioty, np. dyrektorów szkół, byłaby to bowiem nieuprawniona w demokratycznym państwie prawnym subdelegacja z uwagi na brak takiego upoważnienia w rozporządzeniu. Jednocześnie specjalności te należy określić w formie katalogu zamkniętego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z 5 grudnia 2019 r., sygn. akt II SA/Go 707/19, CBOSA).

Odnosząc się do stwierdzonych naruszeń prawa należy zauważyć, że zakres delegacji przekazanej Burmistrzowi do unormowania jest jasny i precyzyjny. Brak kompleksowej realizacji

powierzonej delegacji stanowi istotne naruszenie prawa, skutkujące stwierdzeniem nieważności zarządzenia w całości. Z tego powodu orzeczono jak na wstępie.

Pouczenie:

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności zarządzenia organu gminy wstrzymuje jego wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Paweł Witt

Dyrektor

Wydziału Nadzoru i Kontroli